

עין משפט
גד מצודה
לו:

ב א חיי פ"ע מהל' חקי
מתוך הל' יג פסג פסין
סו פוס"ע ח"ת סי' תא

ג ב מ"י שם הלסה יר
טושי"ע שם טעיק א:
ד ג מ"י פ"ג מהל' חובל
ותזיק הל' ט סמג עשן
ע טושי"ע ח"מ ק"י חכ
סמג חל:

ה' ד מ"ג שס הלכה י"ז
 תה' טוען וטוען הלכה
 ב ופ"א תה' ערכן הלכה
 ד ופ"א תה' שקלים הלכה
 א ב ג ד ופ"א תה' נערה
 כעולה ה' א ופ"ג ה' א
 טו"ש"ע שס פ"ה חז ופ"א
 פ"ח פ"ה א וטו"ש"ע י"ד
 פ"י שס פ"ה א ופ"א ר"ד
 פ"ה י

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מִצְרָיִם וְיֵצֵא מִן הָאָרֶץ וְיִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מִצְרָיִם וְיֵצֵא מִן הָאָרֶץ וְיִשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל מִצְרָיִם וְיֵצֵא מִן הָאָרֶץ

לְטוֹי רַעֲשׁוּ

קישטנטינא
[קישטנטיין נובל־א].
קישטא (איסטנבול).

יְבִינוּ חֲנֻנָאֵל

ואמר רבא לעולם ד' ישמעאל וכגון שהפסד נזק בחורות משכון לבנות ממנו תעשה עליו שומר שבו ונחתיב לנזקים. דקיימי לן המלוה על המשכון שומר שבו, ודחי' אי הכי יחזיר לשלמני יחזיר לבעליו מיכיל ליה שאחריית השור על הנזק הוא ומשלנו חייב לשלם ונתור לבעליו חייב לתחזיר, ופירק רבינא

[illegible]

נמרתן ליה נקין עליו
רמז. ואקשי אימא סיפא
(ר' שמעאל) (ר' י) אומר
שור שיה ר' שנה שור
שור ר' עד האחרון נטל
מנה (והאחרון) (ירושלמי)
ג' זוז רשמי הראשונים
דינרי זהב הן בעלמל
והניק הראשון. הנה
חלוקה ממורשת בחלוקת
השותפים מכלל דמתי ר'
עקיבא היא דאמר שותפי
יגיהו אמר רבא ורבינא

אך כשמואל דאמר רישא
שמעון מקשר לרי מאיר
ובקר ר' יוחנן בני מסייעא
והוה פירושה שור שור ר'
חצוי לניקוז חצוי למקור.
חצוי לניקוז חצוי למקור.
הניקוז והמקור שיהיה להן
בשולל ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
והניקוז השני נטל ג' ו' ו'
מפוסתה של חשבון כחן
הלכה. והוא דחקק ליה
הוא. ואמר הנהא בשר
ל' איזיל ליה חשבון חצוי
כיה מדלא קתני הדרי כ'.

לו:

בגן שחפסו ניזק ב"י. ודוקא ל"י
(אכל ל"י עקיבא דאמר שם
ברשות הניזק לא נעשה שומר שכן
מוטל לשמור חלקו והשחא אחי שפיר
אירי בשחפסו ניזק ולא כפירוש
הקונטרס:

[illegible][illegible]

ל"כ"ה ה' מנה אורי דב"ק דכחכותב (ה)
בפליס משל אלמנה גבי אחד אלמנה
ד"ר עניים אמן, וז"ל בלא יד עניים
דמדרשין ב"ק דר"ה (דף ג.)
שאין אחד מקדים דבר שלם בל לעולם
דבר שלם בל לעולם ובשאר ימי
שלם בל לעולם וכן אם היה אומר י
קונה ויהי שאם היה אומר חוב זה ל
לצדקה דומה שמחייב מטעם נדר
אין הצדקה אלא היה רוצה לעולם
ומן הנדק ב"ק דערשין (ה) האלו

[illegible]

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

ומעאל הוא נעשה שומר שכן
פין יניחו וכיחש ושיבה היו
אלא מחלקו דעל כל אחד
דבין ר' מאיר ובין ר' שמעון

יחזיר לשלפניו (6) לכולם
לעולם בר' ישמעאל דא
ודקשיא לך אחרון א
ראשון נשכר מבני ליה א
לגבות הימנו "ונעשה
לנוקין אי הכי יש בו
יחזיר לבעלים מבני
קתני אם יש בו מותר
וכן כי אחא רבין אמר
שומרין נעו בה ב

יִשְׁמְעָאֵל אִי הָכִי אִישׁ
 אֹמֵר שׁוֹר שׁוֹה מֵאֵת
 מֵאִתּוֹם וְאֵן הַנְּבֵלָה יִפְרֹ
 וְזֶה נוֹטֵל מִנֶּה חֹר וְנֶגַח
 הָאֲחֵרוֹן נוֹטֵל מִנֶּה וְשֵׁל
 זֶה וְזֶה נוֹטֵל חֲמִשִּׁים זֶה
 מֵאִתּוֹם הָאֲחֵרוֹן נוֹטֵל
 חֲמִשִּׁים זֶה וְשֵׁנִים הָרִאשֹׁן
 לִר' עֲקִיבָא דֹאמֵר תּוֹרָה
 ר' יִשְׁמְעָאֵל וְסִיפָא ר' ע'
 אִמֵּר לִיָּה שְׁמוּאֵל לִרְבִּי
 מִתְּנִיתִין וְתֵאבְרָא רִי' ר'
 עֲקִיבָא ר' (אֲתֹמֵר נָמִי
 נִזְק עֲקִיבָא בִּנְיִינִי) תֵּן
 נֹתֵן לוֹ סֵלַע ר' יְהוֹדָה
 הַגְּלִילִי מִנֶּה הֵהוּא גַּם
 שְׁלֹחִיה רַב מְזִכִּיר בְּרַם
 סֵלַע צוּרִי תֵּן אוֹ סֵלַע
 תְּנִיתוּהוּ שְׁנַיִם הָרִאשֹׁן
 סֵלַקָּא דַּעֲתָךְ תֵּן יִשְׁמְעָאֵל
 וְנִתְּנִי עַד הָרִיס רַב טַלְעָא
 לִיתֵּן וְלִזְלוֹל מֵאִי הוּא
 דֹאמֵר רַב יְהוֹדָה ר' ר'
 הָאִמּוֹר בְּתוֹרָה כֶּסֶף צוּר
 מְדִינָה אִמֵּר לִיָּה הֵהוּא
 דְּהוּא הוּא לֹא כְּעִנָּא נִתְּנָה
 לִיָּה נִתְּבִיָּה נִהְלִי אִיזִידָא
 א"ל רַב יוֹסֵף כְּכֹר זִכִּי
 גַּב דְּלִיכָא עֲנִיִּים הַכֹּא
 דֹאמֵר ר' יְהוֹדָה א'

(ד.י.) משמע קצת דעל בתורה
 ככן ואחד אלמנה ישראל:
 נמי מחייב דקדק באמירה
 בפס' זו דקדק וי"ל דכמו
 ש"ס ה"י א"ז אדם נותן דקדק
 על גנינים הו"ז ה' הוציא דקדק
 תמינה להקדש לא היה הקדש
 נשיבא ליהי אטתו להקדש או
 אכל זה לא אמר כן אלא אמר
 שעה ולהחריב אחר על גנינים
 אמר קטלו זו דלקדק עד שלא

[illegible]

יחזיר לשלפניו. כל חצי נזק ושלפני מני יספידו: יחזיר לנזק.
אם לפי מה שהיה לו בו מבעי ליה: שפסדו יזק כו'. וכן שני
ובן שלישי הלך אין שמירתו אלא עליו: יחזיר לבעלים מבעי
ליו. דאין על הבעלים להפסד מה שהיה לכן בו משעת נזק
הראשון. הפסדו שיהי על הדימה שמירתו

מבטי ליה אמר רבא
מר בעלי חובות גינהו
אחרון נשבר ראשון
הב"ע כגון שתפסו גיזק
עליו כשומר שכר
מותר יחזיר לשלפניו
יה אמר רבינא הכי
בגזקו יחזיר לשלפניו
"וחנן משום פשיעת
מאי אוקימתא כר'

וכן כולן אם נזקק של ראשון יומ
 על של אחרון: **משום שפיעה שומרי**
נצטו. כלליזם את הנזקין הראשונים
 ור' ישמעאל א"ל: **שנזק מנצי**. וכל
 חטאת לאומי פוגמת דר"מ ור"א
 אליבא דחד. ואי קשיא נזקמא לדר"מ
 נמי כר עקיבא ובשחטבו נזק
 לדשניק דמאי טעמא מחקינן נזק
 מר עקיבא משום דקמי יחזיר
 לשלפניו והא לזקמין אם יש בו
 מותר נזקין לא אפשר לאזקמא
 מותר עקיבא דאי חטאת ר' ישמעאל
 היא אשכרין לאשחטמין לאחרון
 אחרון נשכר דקמ"ל הואיל ותפסו
 נזק נעשה עליו שומר (שכר) וקס
 ליה בדימויה ואשכ"ג דלא נישום
 השור כד"ל דקא בעינן לר' ישמעאל
 אלא לרע"ע ל"ל מחמת כלל בלא
 תפיסה נמי הו"א אחרון נשכר:
קדשו נזק כו'. ל"ג (מאי בייביא):
הסוקס. המכאז כנגד אלוני לזון
 מורי. ל"א תפעה משם: **נוקן** לו
סלע. דמי בושמו לנד ענר וזק
 ורפיו אם ישנם שס: **הסול דקע**
ליה. והיה זה תפוס משלו דאי לאו
 ליה לא מנצינן ליה כנגד: **סלע**
זורי. ד' זוזים: **סלע מדינה**. שמיית
 שסלע זורי והוא חצי דינר וכל
 מקום ששינוי שום כסף מדינה
 בין סלע בין שקל היה שמיית
 לזורי: **לפלו**. אחמי וליתי במתני
 חור וגנח לשור אחר שזה מחמס
 האחרון נוטל מנה ושלפניו מחמס
 וזו ושלפניו דינר זהב ושנים
 הראשונים הנבעלים ויחזק ראשון י"ב

דינר וסלע מדינה שאזו חצי דינר אלס ש"מ לא חצי מנא קלע מדינה ונחסי לא פליג חו דלא בעי למימני חצי דינר דבמנאין לא אריי: ושל דברייהם. כגון האי דשעורה דרענא הוא: כסף זורי. הסלע ד' דינר והדינר משקלו זהב" וכן קורין בקושטנטינא" לחב" דינר והוא שנים וממנה למשקל הבבלי: הואיל ופגמא דוואו הוא. און דמיימייב יד ותו לא כספא" יד מילתא למישקליה נעניש: האן יד עניים אגן. רב יוסף הוא גבאי בשליה החובל (לקמן ד' ג.) און

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) וְכִסְתּוּ לָהֶם וְשָׂם נֶחֱמָן.
(ב) פִּיָּה לֵ"ב, (ג) לִקְמֹן לֵ.
(ד) קְדוּשָׁתָם יֵאָ: כְּסוּתָם
(ה) גִּיעִין לֵב, וְשִׁינִי.
(ו) וְקִדְּשִׁין יֵאָ: עִישׁ
(ז) כְּסוּתָם (ח: עִישׁ) וְגִיעִין
(ט) לֵב, (י) כְּסִיָּה: וְזִכּוֹר, לִהְיוֹת
(יא) עִין מְהֵרָה, (יב) עִין
(יג) כְּמִפְרָשֵׁי חוֹס' עַל דִּין,
(יד) וְעֵין חֻסְפָּס עִירָן וְ.
דִּבְרֵי מִשְׁלָח.

הגהות הב"ח

(א) גם' לשלפנו יחזור
לכולם מנעי ליה: (ב) תרם'
ד"ה נטן וכו' טשטו של
עשיר פחות או יותר
מתלע המ"ד:

הגהות הגר"א

(א) תודיה ושל כי נראה
לרבי כי, נ"ב אבל ר"ח
חולק וז"ל הרמב"ם:

מוסף רש"י

[illegible]

בית חננאל (המסך)

סלע לעניי מדידי ואמר
ליה רב יוסף אגן יד עניי
אגן וכיון דאמרת ליחבוב
לעניי כאלו אמרת מנה לי
בידך תהוו לפלוני במעמד
שלששן קנה. וחוב לית
לך רשותא לשנותה. דת"ר
האומר סלע זה לצדקה עד
שלא באת ליד גבאי מותר

גוי וחוב לית לך למשקלה
לע דינו אביהון של יתומין
לע פשטנה הוה דאמרי ר' דא
ל' חתניא שרע ער כולן כסף
ה' ויכוצא בהן כולם כסף
לשילם התוקע הוא פלגא
איתריחין והוא דינר מכלל
(ג' עש"ט) מהו דרב אמי
נענה פשוטה היא, ותקיעה
וריש פטור אחוז ותקע בו
בסוף שביעית, ומירדשה
דבין מ"ו נסבל הנה' בחיק.
אלי ג' ע' שמה כפסי דדנן